

střeše, točel se vždy po větre. Jsou jako žáby; mohou žít na zemi i ve vodě, nic jim neuškodí. Sletí vždy jako kočka na nohy a zůstanou vřude, natrou-li se jim drápky mástce. Milují své přátely vroucně, ale jejich láska je jako myš, která uteče do jiné spížirny, když prvčí je prázdna. Říkájí: "Drabá mlko nikdy tě neopustím," a šustne-li se nějaká obtíž a nesnáž, jsou přes hory a doly. Jejich srdce běhá neustále za kašf. Dokud se v hraci vaří, sedí u ohně, je-li v něm prázdno, — uklidí se jinam.

Jsou jako koně; nosí čabraku každého, kdo jim ji dá, a kupovat se mohou na tucty, ale kdo za ně vindru dá, vyholil své peníze.

Zisť je jejich bohem a st' ho dobudou již z něs, nebo z našeho nepřítel, jest jim stejně milý. Nečiní rozdílu mezi hlavou a ohonem, jen když dojdou domů s bochníkem chleba v košku.

Jsou přátely husy, ale nerozpakují se podávat její housata. Žene-li se jim voda na jejich kolo, nedbají je-li špinavá; prodali by matčinu rakev, když se jim nedostávalo paliva, a prodali by otcovy kosti v hrobě, kdyby za ně mohli utržiti groš.

Humor a satyra.

Tuhle kdosi se mne tázal, proč jsem tak zaujat proti těm "supra-partu". Nejsem zaujat, mně to naopak činí nehorázné gaude viděti, kterak hočí nezvaného lidu vrazí náhle z ničehož nic do stavení a udělají si tu domov. Někdy vyháží se ven nábytek atd., jen aby byla zábava. Mně to dělá potěšení, zda vrazí do domu toho či onoho mnohdy ti, jimž by majitel raději viděti záda než obličej, jest mně to nevýslovnou švandou viděti, kterak se zablácenými botami vrazí do parloru, kde se plvá na koberece a v jídelně možno přes pohozené zákusky padat a mnohdy v pívě plavat. My přece nevíme, proč by se nám něco podobného nelíbilo! Jistá paní měla o tomto "krásném zvyku" v literárním klubu přednášku a zmínila se tak mimochodem o nějakém řádění Indiánů.

Ženské, vlastně slečinky, potrpí si na červenou barvu. Tak nosí červené kabáty, červené šaty, klobouky atd. Inu, když nelze zřítí červené tváře, ať se aspoň červenají kabáty a pentličky.

Slečna: Může, pane doktore, lékař člověku prodloužiti život?

Lékař: Od toho je krejčf, slečno.

V Crete oněměli v poslední době dva muži. Kdyby tato nemoc chtěla postihnouti mou ženu, tak dám na modlení.

Bedřich Unluwenz, muž.

Tak stěžují si naši odběratelé na rurální poště Rochester, že nedostávají časopis náš správně. Po tři týdny nic a potom všechna tři čísla najednou. Inu, v tom bude něco temperenclářského. V Dorchester hospody v městě ne nají a proto je nosí — v kapsce!

Jeden německý redaktor má své sanktum ve lví kleci. Šťastný člověk! Ten může aspoň říci tu a tam někomu pravdu do očí a nemusí se bát, že bude pronásledován.

Paní A: Table paní Šťastná se zná přece jen vkusně a dle módy strojit.

Paní B: O ano! Jak mnoho vy neslo jim stavení, jež oněhdy jim prodal šerif v dražbě?

Ve Francii uvažují se o volné lásce a o manželství. Božínku, to my máme zde dávno. V Jižní Dakotě jest to zákon o rozvodech. Jen se otažte col. Lagerbeer Pabsta, ten to dosvědčí.

Býl prý vynalezen nový závoj v podobě klece. Velmi dobrá věc, jen škoda, že trochu krátká! Asi o 2 stopy delší by naším slečinkám neškodila.

"Ladies Home Journal" píše, že by každý muž měl svěditi všechny peníze své ženě. K vůli zvláštní industrie bylo by to skutečně hodno následování. Ve dvou městech byly v každém domě dva pucerské krámy, čtyři švadleny a obchod s pudrem.

Host: Ty máš krásnou sbírku zbraní; jak pak ale přichází mezi ně obraz tvé tehyně?

Domáci: Poněvadž jest horší než revolver, na koho spustí ona nebo on, je vždycky zle.

Tak bylo rozhodnuto, že prý kandidáté, kteří se chtějí pojistit u spolku nebo u společnosti na život, musí mluvit pravdu. Nu, to je docela v pořádku, ale šalamounská moudrost tato měla by se také týkat agentů.

Lháři.

Obrtlář: Tak tuhle předepsal mému sousedu doktor lék pro pocení, ale lékárník udělal to tak silně, že nemocný ve vlastním potu utonul.

Regimentslhář: Slyšel jsem to; a lidé museli prý sbít rychle pramici, aby se k němu dostali.

Na Nový rok 1902.

...SEHRAJE...
DIVADLO
pod názvem:
VOSÍ HNÍZDO
o třech dějstvích,
původní veselohra od Ant. Lokaye,
v Operní sfní
Paška & Anderle
Vstupné jako obyčejně.
PO DIVADLE PLES.

Opera House.

"PŘÍTEL LIDU"
VSTUPENKY do plesů i divadel
PROGRAMY různých řečí
Nejmoderněji zařízená
TISKÁRNA
v okrese Saline.
všech velikostí
OBÁLKY různé jiné
TISKOPISY
WILBER, NEBRASKA.

"PŘÍTEL LIDU" a zábavná příloha "BESÍDKA" tvoří největší list v tomto okrese. Přichází všechny zprávy zajímavé z tohoto okrese a v "Besídce" původní práce literární a každý týden podobizny vynikajících Čechů a starých vážených osadníků zdejších. Právě započal vycházeti poustavý román "Bosenský Drak". Ničím nezavděčíte se tak přátelům v Čechách, jako předplacením Přítele Lidu a Besídky. Časopis ten nemá scházeti v žádné české domácnosti tohoto okrese. Pošlete si pro číslo na ukázkou. Na rok \$1 50.

Objednávky vyřídíme levně, správně a rychle.